

“Υποσχεθήκαμε στην Παναγία ότι δεν θα εγκαταλείψουμε την Πόλη”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

“Δεν θα αφήσωμεν χωρίς λάδι την κανδήλα της, χωρίς θυμίαμα τις Εκκλησίες της και χωρίς αμνόν τα Άγια Θυσιαστήριά της”, τόνισε σε ομιλία του στον Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Προπόδων Ταταούλων ο Παναγιώτατος.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, χοροστάτησε κατά τον Μ. Εσπερινο της παραμονής του Ευαγγελισμού, στον πανηγυρίζοντα Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Προπόδων Ταταούλων.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μ.Εκκλησιάρχης κ. Αέτιος, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Πατριαρχικού Γραφείου.

Στην ομιλία του **ο Παναγιώτατος**, στο τέλος της Ι.Ακολουθίας, εξέφρασε την χαρά του για την παρουσία του και πάλι στην πανήγυρη του περικαλλούς αυτού Ναού, καθώς την περασμένη χρονιά αυτό δεν κατέστη δυνατό λόγω της πανδημίας.

“Εάν οι Έλληνες εκαυχώντο διά τον Παρθενώνα, οι Ρωμαίοι διά το Πάνθεον και οι Ιουδαίοι διά τον ναόν του Σολομώντος, πολύ περισσότερον καυχάται σήμερον ο Χριστιανικός κόσμος δι’ ένα άλλον ναόν, ασυγκρίτως μεγαλοπρεπέστερον. Καυχάται διά τον καθαρώτατον ναόν του Σωτήρος, το κατοικητήριον αυτού του Θεού, το έμψυχον παλάτιον του ουρανίου Βασιλέως, την Παναγίαν Μητέρα μας, εις

την οποίαν οι ιεροί υμνογράφοι και ιδιαιτέρως ο ποιητής του Ακαθίστου Ύμνου αφιέρωσαν επαξίως και δικαίως τόσους ύμνους και τόσα εγκώμια, και προς την οποίαν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ έφερε το χαρμόσυνον μήνυμα, ότι ως άλλη μυστική στάμνα πρόκειται να δεχθή το ουράνιον μάννα, τον Χριστόν.

Εις την ταπεινήν πολίχνην της Γαλιλαίας, την Ναζαρέτ, τα πρώτα λόγια του Αγγέλου προς την νεάνιδα Μαρίαν ήταν το «Χαίρε»: «Χαίρε, Κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου», όπως ακριβώς και ο Αναστάς Κύριος απηύθυνε προς τας Μυροφόρους το ευφρόσυτον «Χαίρετε»! Άλλωστε, ο Ευαγγελισμός και η Ανάστασις συνδέονται αρρήκτως μεταξύ των, ως η απαρχή και η τελείωσις της απελευθερώσεως του γένους των ανθρώπων εκ της δουλείας του αλλοτρίου.

Ο αληθινός Χριστιανός δεν μπορεί παρά να δονήται μέχρι και των μυχίων της υπάρξεώς του από την υψίστην πνευματικήν χαράν της σωτηρίας του, όσον μεγάλοι και βαρείαι και αλλεπάλληλοι και αν είναι αι εξωτερικάί λύπαι και στενοχωρίαί της καθημερινής του ζωής. Με αυτήν την χαράν και την βεβαιότητα επορεύθη το Γένος μας εις τας διαφόρους περιστάσεις του βίου του, όταν όλα ήσαν ρόδινα και φωτεινά, αλλά και όταν όλα ήσαν ή εφάινοντο δυσοίωνα και σκοτεινά.

Ενθυμούμεθα τους λόγους του αιιδίμου Προκατόχου μας Πατριάρχου Δημητρίου, του ταπεινού και απλού, ο οποίος όταν ηρωτήθη υπό ξένων ανταποκριτών πόσον ποίμνιον έχομεν εδώ εις την Πόλιν και επί πόσα χρόνια ακόμη υπολογίζει ότι θα υπάρχη Ρωμηοσύνη εδώ, λόγω της συνεχιζομένης διαρροής του στοιχείου μας, απήντησεν ως εξής: «Το Πατριαρχείον μας, κατά την μακραίωνα ιστορίαν αυτού, ουδέποτε ησχολήθη και επέμεινεν εις τους αριθμούς. Μη ζητήτε, επομένως, από ημάς αριθμούς ή αριθμητικάς προβλέψεις. Οσοιδήποτε θελήση ο Θεός να παραμείνωμεν εδώ, θα παραμείνωμεν πιστοί εις την Εκκλησίαν μας και εις τον τόπον μας».

Αυτήν ακριβώς την πιστότητα εις τον τόπον μας και την αφοσίωσιν εις την Εκκλησίαν μας βλέπομεν μετά πατρικής υπερηφανείας και εγκαυχήσεως εις την προσέλευσίν σας απόψε εδώ, ευλογημένοι Χριστιανοί. Απόψε είναι μία βραδιά, κατά την οποίαν η τιμωμένη Πολιούχος της Βασιλευούσης, η Θεοτόκος, μας συνεκέντρωσεν όλους διά να ίδωμεν εις εαυτούς και αλλήλους το θαύμα της εδώ αδιαλείπτου παραμονής και μαρτυρίας της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, της Μητρός πάντων ημών.

Και ημείς ως αντίδωρον διά το δώρον αυτό της Παναγίας, της εψάλαμεν ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς και ανενεώσαμεν την προς Αυτήν υπόσχασίν μας ότι δεν θα εγκαταλείψωμεν την Πόλιν της, η οποία επί αιώνας τώρα αναγράφει εις Αυτήν, την Υπέρμαχον Στρατηγόν, τα νικητήρια και τα ευχαριστήρια, και ότι δεν θα αφήσωμεν χωρίς λάδι την κανδήλα της, χωρίς θυμίαμα τις Εκκλησίες της και

χωρίς αμνόν τα Άγια Θυσιαστήριά της. Και είναι αυτή η υπόσχεσις και δέσμευσις μας ο καλύτερος ύμνος προς την μεγαλύνουμον Θεομήτορα και Δέσποιναν του κόσμου επί τη εορτή του Ευαγγελισμού της”.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, με την ευκαιρία της χοροστασίας του, καλοσώρισε τον νέο Επόπτη της Περιφέρειας Ταταούλων, Σεβ. Μητροπολίτη Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανο.

“Άγιε αδελφέ, η Μήτηρ Εκκλησία, η εκθρέψασά σε παιδιόθεν κατά Χριστόν και αγαγούσα σε μέχρι του αρχιερατικού αξιώματος, ούτινος εφάνης άξιος εν πάσι φορεύς, αναζητήσασα τον κατάλληλον διάδοχον του αδελφού Μητροπολίτου Σασίμων κ. Γενναδίου εις την Αρχιερατικήν Προισταμενίαν της Περιφέρειας ταύτης της καθ’ ημάς Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής, ανεύρε τούτον εν τω προσώπω της υμετέρας αγαπητής Ιερότητος. Έχοντες υπ’ όψει την πολυετή εμπειρίαν και θητείαν σου εις υψηλάς διοικητικές θέσεις της Πατριαρχικής Αυλής, ως εκείναι του Μεγάλου Αρχιδιακόνου και του Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου, καθώς και την μετά πάσης αφοσιώσεως και αισθημάτων εκκλησιαστικής ευθύνης εκπλήρωσιν των ανατεθέντων εις σε καθηκόντων, ευχόμεθα όπως, μετά του αυτού αισθήματος εκκλησιαστικής ευθύνης, επιτελέσης και το νέον πνευματικόν και ποιμαντικόν σου έργον”.

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του για την πολυετή, καρποφόρα, αφοσιωμένη και με χριστοτερπή ζήλο διακονία του μέχρι πρότινος Επόπτου της Περιφέρειας αυτής, Σεβ. Μητροπολίτου Σασίμων κ. Γενναδίου, στον οποίο ευχήθηκε “όπως συνεχίση την εύορκον υπηρεσίαν του ως ηγουμενεύων της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, καθώς και την πολύτιμον προσφοράν του εις το Παγκόσμιον Συμβούλιον Εκκλησιών και γενικώτερον εις τους διαχριστιανικούς και διαθρησκειακούς διαλόγους”. Επίσης, συνεχάρη τον Ιερατικώς Προϊστάμενο Αιδεσιμολ. Οικονόμο κ. Φιλόθεο Κελεπούρη, καθώς και τον Πρόεδρο της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Εντιμ. κ. Κοσμά Κοσμάογλου, και τους συνεργάτες του, για το επιτελούμενο έργο στην Κοινότητα.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο είχε καλωσορίσει με θερμούς λόγους ο Σεβ. Μητροπολίτης Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος.

“Κάτω από τους θόλους του σεβασμίου τούτου σκηνώματος της δόξης του Θεού, αποκαλύπτεται και πάλι η προαιώνιος βουλή της θείας μεγαλωσύνης, την οποία διακονεί κατά τρόπον υποδειγματικόν “Γαβριήλ ο μέγιστος ο νούς, ο θεοειδέστατος” (Κεκραγάριο Εσπερινού 26ης Μαρτίου).

Και το ιερό εικόνισμα της θαυματουργού Ευαγγελιστρίας μας, συνεχίζει να βρύει ιάματα, σε όσους με πίστη και ταπείνωση προσέρχονται στη χάρη Εκείνης, στην

οποία “παν το πλήρωμα κατώκησε της θεότητος σωματικώς, ευδοκία Πατρός αιδίου, και συνεργεία του Αγίου Πνεύματος” (Τροπάριο Λιτής).

Η αποψινή χοροστασία Σας, Παναγιώτατε Δέσποτα, είναι η παρουσία του Αγγέλου της Μεγάλης Εκκλησίας στην Κεχαριτωμένη των Προπόδων Ταταούλων και η προσκύνησή Σας στο ιερό εικόνισμά Της είναι “το χαίρε του Αγγέλου” στην Ανύμφευτο Νύμφη των Ρωμηών της Βασιλευούσης. Είναι ο ασπασμός του Άνακτος των του Χριστού πενήτων “προς το έμψυχον της δόξης Παλάτιον” (Τροπάριο Λιτής).

Σας ευχαριστούμε πολύ, Παναγιώτατε Δέσποτα, για την ευλογητή παρουσία Σας.

Σας ευχαριστούμε επίσης θερμώς, διότι, παρ’ όλο το πλήθος των υψηλών καθηκόντων Σας στο Μέγα Μοναστήρι του Φαναρίου, δεν εφείσθητε κόπων και μόχθων, αλλά σπεύσατε στους ιστορικούς Πρόποδες των Ταταούλων, για να μας ενισχύσετε προσευχητικώς, για να ευλογήσετε το ευσεβές ποίμνιό Σας, για να αγιάσετε τις ψυχές και τα σώματα των ευλαβών προσκυνητών του Θεομητορικού τούτου σεβάσματος των πατέρων μας”.

Ολοκληρώνοντας τη σύντομη και ωραία ομιλία του, ο Μητροπολίτης κ. Στέφανος παρακάλεσε τον Παναγιώτατο να προσευχηθεί “η Ευαγγελίστριά μας, να απαλλάξει το συντομώτερον την ανθρωπότητα ολόκληρη από τον πειρασμό της φονικής πανδημίας, ο οποίος το τελευταίο έτος μας κατατρύχει. Εμείς οι χριστιανοί αναθέτουμε την πάσαν ελπίδα μας στη μητέρα της ζωής, την Οποία ικετεύσατε, παρακαλώ, να μας φυλάττει πάντοτε υπό την σκέπη Της”.